

[Hans Hansen.]

gangen af valgbogen fra landstingsvalget i 6. landstingskreds den 11. april 1947 viser det sig, at gårdejer Kr. Bovbjerg er opført som første stedfortræder. Gårdejer Kr. Bovbjerg har meddelt landstingets formand, at han ønsker at modtage mandatet, og jeg skal herefter på udvalgets vegne indstille, at landstinget godkender gårdejer Kr. Bovbjerg som 10. medlem for 6. landstingskreds.

Hermed sluttede forhandlingen.

Udvalgets indstilling om godkendelse af Kr. Bovbjerg som medlem af landstinget vedtoges enstemmigt med 57 stemmer.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om fortrinsret i høsten for året 1950.

Valgt blev: *Wittrup, Chr. J. Hansen, Johs. E. Larsen, Carl M. Nielsen, N. P. Nielsen, Offersen, Ingefred Juul Andersen, Bjerg, Bovbjerg, Villemoes, Jørgen Jørgensen, Krarup, P. A. Poulsen, Oluf Johansen og Fr. Kristiansen.*

Derpå fulgte:

Anden behandling af forslag til lov om foranstaltninger vedrørende døve og tunghøre.

(Første behandling findes i tidenden sp. 373).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1—23 og dets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 294 af 29. oktober 1937 om en kommunal lånefond.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3865; fremsættelsen findes i tidenden sp. 367).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Johannes Hansen: Da den kommunale lånefond blev oprettet i 1937 som erstatning for kommunernes midlertidige lånefond af 1933, blev der lagt loft over udlånsvirksomheden således, at den samlede restgæld ingensinde måtte udgøre mere end 48 mill. kr. Allerede året efter forhøjedes beløbet imidlertid til 75 mill. kr. og i 1940 til 100 mill. kr. Under hensyn til den senere stedfundne prisudvikling er det foreliggende lovforslag at betragte som en ajourføring, og da mit parti er enig i det ønskelige i, at de fornødne midler er tilstede, og kan tiltræde de grunde for fremsættelsen af lovforslaget, som er givet af den højtærede indenrigsminister, kan jeg anbefale lovforslaget til hurtig og uændret vedtagelse.

Johannes Jensen: Lovforslaget om den kommunale lånefond går jo ud på at forøge lånemidlerne, der ved lovens sidste revision i 1940 blev fastsat til 100 mill. kr., hvoraf 35 mill. kr. forbeholdtes amts- og sognekommunerne. Efter lovforslaget forøges lånebeløbet til 150 mill. kr., hvoraf 50 mill. kr. forbeholdes amts- og sognekommunerne. Det er en ajourføring under hensyn til prisudviklingen og den større lånetrang. Man ser jo af de bemærkninger, som ledsager forslaget, at lånebehovet allerede har overskredet de 100 mill. kr., og det er jo navnlig i det sidste halve år, at begæret er steget ret betydeligt, idet restgælden den 31. marts 1949 var nede på 29 mill. kr., medens den den 31. december var kommet op på 69 mill. kr.

Når det nu har vist sig, at der i det sidst aflagte regnskab er et driftsoverskud på godt 27 000 kr., og der er oparbejdet en reservefond på 2 864 000 kr., og der ikke har været noget tab på udlånene, så beviser det jo, at lånefondens virksomhed har været en sund foranstaltning, og derfor kan vi fra venstres side anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Korsgaard: Vi fra vor side kan ikke rigtig forstå, at der i øjeblikket kan være trang til at få denne lånegrænse forhøjet. Som det er sagt af de to ærede ordførere for henholdsvis socialdemokratiet og venstre, lå forholdene anderledes, da man i 1937 fik den første lov, og da man fik forhøjelserne i 1938 og 1940; dengang var det nemlig ikke nær så let at låne penge, som det er i dag. I dag ligger det jo sådan, at man kan låne nogenlunde lige så billigt, måske endda billigere, i Kommunernes Kreditforening end i